

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Imperator cum oraculum accipere voluißet, Daemonium,
Babilam martyrem reueritum, nihil respo[n]derit, & de Imperatoris ira, &
Theodoro confessore. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

urbem Antiochiam grauisimis affecturum incommodis. Inde Tatsum Ciliciæ se recipit. Vt verò primum, quæ erant necessaria ibi parari iusserat, ex ea ciuitate propere decedit. Ex qua re Libanius Sophista, ansam ad scribendū arripiēs, tum orationem illam, quæ *πρεσβευτικὸς* inscribitur, id est, qua imperatorē pro Antiochenis exorauit, tū eam, quæ oratio ad Antiochenos de ira Imperatoris aduersum illos dicitur, cōposuit. Fertur Sophistā illū has cōfecisse orationes, in vulgus tamen minimè pertulisse. Imperatorem autē nō re ipsa in eos, qui cōtumeliis ipsum affecerāt, vindicādo, sed diſteria solū retorquendo irā suā posuisse. Nam oratione illa, quæ Antiochica, siue Misopogō, id est, odiū barbæ inscribitur, ab ipso composita, ciuitati Antiochiæ contumeliæ notas inuulsit ad perpetuitatem. Sed de his hæcenus.

Quomodo Imperator cum oraculum accipere voluisset, Dæmonium, Babilam martyrem reueritum, nihil respōderit, & de Imperatoris ira, & Theodoro confessore. C. A. P. XVI.

DEinceps de iniuriis, quibus Imperator id temporis Christianos Antiochiæ afficeret, dicamus. Vbi templum gentilium, quæ erant Antiochiæ, aperiri mandauerat, oraculum ab Apolline, qui in Daphne colebatur, accipere maturauit. Verum cum Dæmon, qui in eo delubro habitabat, vicinum suum, Babilam martyre videlicet, reformidās, nullum Imperatori responsum daret (loculus enim, quo corpus martyris tegebatur, erat in proximo) imperator causā intellecta, loculum martyris quā celerrimè inde transferri iubet. De qua re Christiani Antiochiæ certiores facti, vna cum mulieribus & pueris exultātes gaudio, psalmosq; canentes loculum ex Daphne in urbem Antiochiam transferunt. Psalmi autem, quos cecinere, reprehensionem deorū gentilium, & eorum qui in idola credebant, cōplexæ sunt. Tum quidem malum Imperatoris ingenium, quod antea tanquam in abstruso delituerat, omnibus patefactum est. Nam qui dudum philosophiæ studium professus fuerat, amplius se continere non poterat, sed psalmis ad gentilium probum decantatis ad iracundiam facile prouocatus, constituit

SOCRATIS HISTOR.

stituit eadem tormentorum genera Christianis infligere, quæ iam pridem Diocletianus illis inflixisset. Verùm cum ob expeditionem contra Persas susceptam tempus ad illud institutum minimè ipsi suppeteret, dat mandatum Salustio prouinciæ præfecto, vt eos qui illorum psalmorum canendorum auctores fuissent, ad supplicia rapiendos curaret. Præfectus verò tametsi erat religione gentilis, mandatum tamen illud exequendum inuito animo suscepit. Verùm cū refragari nõ posset, complureis Christianos comprehédi, ac nonnullos eorum in carcerem concludi iubet. Vnum autè Adolescentulum Theodorum nomine ad eum à gentibus adductum, varijs tormentis suppliciiisq; cruciari, totumq; illius corpus dilacerari mandat: illumque iam tum tormētis eximi, cum non amplius in vita mansurum arbitraretur. Verùm Deus illum in integrum restituit. Nam post illam fidei in tormētis confesionem, ad longinquū tēporis spatiū vitam propagauit. Ruffinus qui latino sermone ecclesiasticam scripsit historiam, memorat se cū hoc Theodoro lōgo tempore post, collocutum esse, eumque rogasse, an non cum verberibus cæsus, tormentisque afflictatus esset, maximum sensisset dolorem. Illum respondisse non multum acerbitatis ex tormentis sibi accidisse: quendamq; ei astitisse adolescentulum, & sudorem, qui ex ea conflictatione exoriebatur, absterxisse: animum confirmasse: ipsumq; tempus quo cruciabatur, voluptati potius, quàm angori fuisse. Atque de Theodoro, adolescente cum primis admirando ista dicta sint. Per idem tempus Persarum legati ad Imperatorem aduētauerant postulatum, vt bellum palam indiceret, denūciaretq;. Ille eos remisit, hæc solū locutus: me ipsum breui videbitis, & ppter ea legatos hac de re ad vos mittere nõ est op^o.

Quòd Iudæos Imperator ad sacrificandum hortabatur, & de extremo Hierosolymorum excidio.

CAP. XVII.

PORRò autem, dum Christianos alio quodam modo diuexare contenderet, suam ipsius superstitionem quasi in oculis omnium ad intuendum defixit. Nam cum sacrificiis mactandis admodum delectaretur, non solum ipse ex eiusmodi sanguinis effusione cepit voluptatē, sed alijs si idem